

[Miljøministeren]

det efterhånden er udtrykt af flere fra talerstolen, og denne baggrund er, at der er ganske specielle forhold, som betinger ganske speciel hensyntagen til den lokale befolkning.

Vi har allerede på nuværende tidspunkt været langt inde i drøftelserne med lodsejerne, med digegreverne, med kommunalbestyrelsesfolk og amtsrådet for at finde frem til en fornuftig løsning. Denne udsættelse er helt i overensstemmelse med de samtaler, vi har haft med de lokale, og derfor tror jeg også, at vi nok skal få et godt resultat ud af dette her.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det er sikkert beroligende for nogle, at der stilles erstatninger i udsigt. Der er bare den hage ved det, at det ikke er alt, der kan gøres op i kroner og øre. Det er da sikkert positivt for pensionister, folk, der er nået op i en vis alder, og som bor i området og ikke direkte skal leve af den omgivende natur. Men det er også en kendsgerning, at driftige folk, bl.a. landbrugerne, er tvunget til at flytte fra området, hvis de vil fortsætte en normal tilværelse. Derfor er det med erstatningerne faktisk ikke at regne for noget i denne debat, og det må i hvert fald ikke tjene som en undskyldning.

Jeg må konstatere og give hr. Ove Jensen fuldstændig ret i, at både miljøministeren, Venstre og Det Konservative Folkeparti fremmer den politik, som er blevet ført i de senere år, og som har gået ud på at være så grøn som overhovedet muligt, alene for at tjene nogle vælgermæssige synspunkter eller i hvert fald noget, man tror der er stemmer i. De nuværende regeringspartier medvirker til gennemførelse af meningsløse fredninger, og det siger jeg på baggrund af, at ingen jo med nogen som helst ret kan stå her i dag og sige, at den befolkning, der bor dernede, på nogen måde har vanrøgtet det område, den bor i.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for den positive holdning, han gav udtryk for over for mig i spørgsmålet om fremsættelse af den endelige særlovgivning. Når ministeren siger, at han vil gøre, hvad han kan for, at den skal ligge på Folketingets bord så tidligt som mu-

ligt, så er jeg helt tryk, så er jeg ganske overbevist om, at den også ligger der den 6. oktober, når vi starter igen.

Men jeg vil bede ministeren uddybe en bemærkning. Hvis jeg ikke hørte helt fejl, blev der i spørgsmålet om erstatninger sagt, at vi skal se samlet på spørgsmålet om erstatninger, også i sammenhæng med den endelige lovgivning. Det er, undskyld mig, en lidt vanskeligt forståelig bemærkning, når man sidder og læser forslaget, som jo faktisk åbner for erstatningsmuligheder. Jeg vil bede ministeren uddybe det og spørge, om det betyder, at det kun er ministerens agt at bruge den erstatningsmulighed, der ligger i dette forslag, og som jeg jo altså stillede mig noget kritisk over for, i helt ekstreme tilfælde, og at man ellers bør se samlet, når vi har fredningsforslaget, hvad det skal udløse af erstatninger.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som jeg nævnte under mit indlæg, bliver der jo ingen erstatninger i tilfælde af, at der ikke sker fredning. Og så er det således, at vi ikke kan stille befolkningen dernede dårligere, end den ellers ville være stillet. Det, dette lovforslag tager fat på, er de dokumenterede gener, som kan opgøres i kroner og øre på baggrund af den udsættelse, der sker nu. Men hvis vi skal ud – og det kommer vi jo nok – i en forlængelse på yderligere et år, kan der ske det, at der yderligere opstår gener. Er der et spørgsmål, som skal afklares? Det er det, vi har antydet at vi også gerne vil drøfte i udvalget, inden det endelige lovforslag bliver udarbejdet.

Hr. Dohrmanns antydning af, at vores arbejde for at bevare områderne dernede skulle have partitaktiske eller grønne farvemæssige baggrunde, må jeg afvise på det skarpeste. Men jeg vil også henvise til, at vi er meget enige med hensyn til værdien af de områder, der ligger dernede, denne specielle, pragtfulde natur – en natur, som den lokale befolkning ønsker bibeholdt. Nu må vi i fællesskab prøve, om vi kan løse denne opgave, som vi nok alle sammen her i Tinget føler er lidt af en national opgave. Vi behøver ikke at trække drøftelserne om Tøndermarsken ned i et plan, hvor det ikke hører hjemme; det er en fornem opgave, vi i fællesskab skal løse.